

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. L. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. rugpjūčio 9 d. Nr. 242-340

Vilnius

Lietuvos bankas gavo L. L. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą dėl draudimo išmokos dydžio.

N u s t a t y t a:

2017 m. kovo 30 d., Panevėžyje, Aguonų-Ramunių g. trišalėje sankryžoje susidūrė pareiškėjo vairuojamas automobilis „Mercedes Benz E200 CDI“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), kuris įvažiuodamas į Aguonų g. suko į dešinę, ir automobilis „Alfa Romeo 147“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), vairuojamas T. K., kuris iš Aguonų g. sukdamas į kairėje esančią Ramunių g. įvažiavo į priešpriešinio eismo juostą. Tarp pareiškėjo ir T. K. ginčo dėl eismo įvykio aplinkybių nebuvo, T. K. pripažino savo kaltę, todėl eismo įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją.

Draudikas nusprendė atsisakyti mokėti draudimo išmoką pareiškėjui, savo sprendimą grindė tuo, kad pareiškėjui priklausantis automobilis buvo sugadintas ne vairuotojų nurodomomis, o kitomis aplinkybėmis. Draudikas, atsisakydamas išmokėti pareiškėjo prašomą draudimo išmoką, atsisakymą grindė 2017 m. balandžio 28 d. Eksperto išvada Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Ekspertinė išvada), kurioje nurodyta, kad automobiliai tarpusavyje kontaktavo, tačiau dalis automobilių sugadinimų buvo prieš tarpusavio kontaktą.

Pareiškėjas su šiuo draudiko sprendimu nesutiko ir teigė, kad automobilių vairuotojų eismo įvykio deklaracijoje nurodytos aplinkybės, neatitinkančios Ekspertinės išvados, pačios savaime nepaneigia įvykio fakto. Pareiškėjo teigimu, jeigu eismo įvykio faktas yra įrodytas, draudikui atsiranda pareiga mokėti draudimo išmoką. Pareiškėjas paaiškino, kad jis negali atsakyti ir patirti nuostolių, jei autoįvykio metu kaltininkas netiksliai ar klaidingai išdėstė autoįvykio aplinkybes. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad iki eismo įvykio jis neapžiūrėjo kaltininko automobilio, todėl jis negali nei patvirtinti, nei paneigti, ar iki eismo įvykio kaltininko automobilis „Alfa Romeo“ neturėjo kėbulo deformacijų, kurios galėtų padaryti papildomus pažeidimus jo automobiliui. Be to, pareiškėjas mano, kad prieš pat eismo įvykį – susidūrimo faktą, vairuotojai dėl patiriamo streso negali adekvačiai įvertinti visų aplinkybių, realiai egzistavusių kelias sekundes dalis iki eismo įvykio, pavyzdžiui, tikslios važiavimo trajektorijos ir tikslaus greičio.

Pareiškėjas su kreipimusi taip pat pateikė ir vaizdo įrašą, kuris buvo darytas eismo įvykio dieną parduotuvėje, esančioje Bijūnų g. 104/Ramunių skg. 1, Panevėžyje. Pareiškėjo nuomone, vaizdo įrašė matyti, kad 12 val. 11 min. iš Ramunių skg. į Bijūnų g. įvažiuoja pareiškėjo automobilis, kuris tuoj pat iš Bijūnų g. pasuka į Ramunių g. ir nuvažiuoja link Aguonų g. Pažymėtina, kad eismo įvykis įvyko Ramunių ir Aguonų g. sankryžoje, praėjus kelioms minutėms nuo vaizdo užfiksavimo. Dėl šios priežasties pareiškėjas mano, kad iš šio vaizdo įrašo galima nustatyti, kad prieš eismo įvykį pareiškėjui priklausanti transporto priemonė neturėjo jokių papildomų apgadinių.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo pozicija, atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad pareiškėjas tiek žalos administravimo metu, tiek ir kreipdamasis į Lietuvos banką nepateikė jokių naujų aplinkybių, kurias būtų galima vertinti techniniu požiūriu ir atlikti papildomą matematinę analizę. Draudikas taip pat nurodo, kad eismo įvykis galėjo būti inscenizuotas (dirbtinai sukurtas), siekiant paslėpti jau buvusių sugadinimus. Administruodamas žalos bylą draudikas atliko visus privalomus veiksmus: apžiūrėjo transporto priemonę, jų sugadinimus užfiksavo nuotraukose, įvertino nuostolius ir patikrino įvykio aplinkybes. Nustatytos eismo įvykio aplinkybės draudikui sukėlė įtarimų, todėl tyrimas buvo perduotas draudiko Transporto kompleksinių žalų skyriaus vyresniajam ekspertui R. Š., turinčiam automobilių transporto inžinerijos bakalauro ir magistro laipsnius, eismo įvykių bei transporto trasologijos teismo eksperto kvalifikaciją, ekspertinio darbo stažą nuo 2007 metų. Atlikus išsamų įvykio aplinkybių tyrimą, buvo parengta Ekspertinė išvada. Jos išvadose yra nurodyta, kad „automobiliai „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ turėjo tarpusavio kontaktą. Tačiau automobilio „Mercedes Benz“ variklio dangčio įmušimas ties radiatoriaus grotelių kairiuoju kraštu nesuderinamas su automobilio „Alfa Romeo“ sugadinimais deklaruojamomis eismo įvykio aplinkybėmis. Jis buvo padarytas kitomis aplinkybėmis, tikėtina, atsitrenkiant į stulpelio formos objektą. Automobilio „Alfa Romeo“ sparnas, tikėtina, jau buvo deformuotas prieš tai, kuomet turėjo tarpusavio kontaktą su automobiliu „Mercedes Benz“. Dėl šios priežasties draudikas, atsižvelgdamas į tyrimo metu gautas išvadas, priėmė sprendimą, kuriame nurodė, kad žalos administravimo metu eismo įvykio dalyviai nevykdė Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCPDĮ) įtvirtintų pareigų, teikė klaidinančią informaciją apie transporto priemonės būklę ir (ar) eismo įvykio aplinkybes, o automobiliai kontaktavo tyčia siekiant imituoti eismo įvykį ir paslėpti jau buvusių sugadinimus, todėl atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko priimtu sprendimu įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, todėl kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti ginčą dėl minėto draudiko sprendimo pagrįstumo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kyla dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo patirtus nuostolius dėl 2017 m. kovo 30 d. eismo įvykyje padarytų sugadinimų.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad pareiškėjas iš esmės teigia, jog draudiko atsisakymas mokėti draudimo išmoką yra pagrįstas prielaidomis ir pamąstymais, o ne konkrečiais duomenis pagrindžiančiais įrodymais. Atvejai, kai atsakingas draudikas yra atleidžiamas nuo draudimo išmokos mokėjimo, yra įvardyti TPVCPDĮ, pareiškėjo manymu, šioje ginčijamoje situacijoje nei vienas iš pirmiau minėtame įstatyme nurodytų atvejų nebuvo nustatytas. Pareiškėjas taip pat pažymėjo, kad jis negali atsakyti ir patirti nuostolių, jei autoįvykio metu kaltininkas netiksliai ar klaidingai išdėstė autoįvykio aplinkybes. Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo kreipimesi išdėstytais argumentais, pažymi, kad tiek Ekspertinė išvada, tiek ir kiti žalos administravimo metu surinkti įrodymai pagrindžia, kad 2017 m. kovo 30 d. įvykis yra nedraudžiamasis, dėl šios priežasties jis teisingai ir pagrįstai atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad TPVCPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims

valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, pagrindus ir bendruosius žalos atlyginimo principus nustato Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – CK). Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis), žalą (CK 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (CK 6.247 straipsnis) ir kaltę (CK 6.248 straipsnis).

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą ir įvertinus pareiškėjo nurodytas aplinkybes, kad draudikas, sudarydamas transporto priemonės „Alfa Romeo“ valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį, įsipareigojo nukentėjusiam trečiajam asmeniui mokėti draudimo išmoką dėl eismo įvykyje padarytos žalos, pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui „Mercedes Benz“ dėl 2017 m. kovo 30 d. eismo įvykio padarytą žalą, kiltų, jei ši žala atsirado kaip deklaruoto 2017 m. kovo 30 d. eismo įvykio padarinys, taip pat būtų nustatytos kitos sąlygos transporto priemonės valdytojo civilinei atsakomybei kilti ir kai tokios aplinkybės yra pagrįstos įrodymais.

Remiantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 98 straipsnio 3 dalies 1 punktu, pažymėtina, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamojo įvykio buvimu. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 17 punkte draudžiamojo įvykio fakto egzistavimas taip pat įvardijamas kaip viena iš būtinųjų sąlygų, įgyvendinant nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo teisę į draudimo išmokos mokėjimą. Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamojo įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCAPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Remiantis nurodytomis teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu.

Nagrinėjamu atveju draudikas, siekdamas pagrįsti teiginį, kad nebuvo draudžiamojo įvykio, vadovaujasi Ekspertinės išvados duomenimis. Ekspertinėje išvadoje nurodoma, kad, sprendžiant pagal eismo įvykio deklaracijoje užfiksuotas aplinkybes, transporto priemonių išorinių sugadinimų ir išlikusių pėdsakų pobūdį bei transporto priemonių vairuotojų nurodytas eismo įvykio aplinkybes, automobilis „Alfa Romeo“ priekinės dalies kaire puse turėjo kontaktą su automobilio „Mercedes Benz“ priekinės dalies kairiaja puse. Šio kontakto metu tarp transporto priemonių išilginių ašių buvo bukasis, apie 150⁰ kampas.

Ekspertinėje pažymoje nurodoma, kad pareiškėjas, 2017 m. balandžio 4 d. teikdamas pirminius paaiškinimus, nurodė, kad prieš eismo įvykį jis automobiliu „Mercedes Benz“ važiavo apie 10 km/h greičiu, kai iš šalutinio kelio kitas automobilis „kirto“ kampą ir atsitrenkė tiesiai į jo vairuojamą automobilį „Mercedes Benz“. Prieš susidūrimą pareiškėjas nestabdė ir nesureagavo. „Alfa Romeo“ vairuotojas T. K. 2017 m. balandžio 4 d. paaiškiniame nurodė, kad važiavo 30–40 km/h greičiu. Pastebėjęs kitą automobilį bandė nusukti, tačiau nespėjo, taip pat bandė kažkiek stabdyti. Pažymėtina, kad abu vairuotojai savo paaiškinimuose nurodė, jog iki eismo įvykio abu automobiliai buvo tvarkingi ir jokių papildomų defektų prieš eismo įvykį neturėjo.

Atsižvelgiant į vairuotojų nurodytas eismo įvykio aplinkybes, draudiko ekspertas R. Š.

atliko ekspertinį tyrimą, kurio metu buvo nustatyta, kad automobiliai „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ tarpusavyje kontaktavo. Tačiau ekspertas, gretindamas nuotraukose matomus transporto priemonių sugadinimus, nustatė, kad automobilio „Mercedes Benz“ variklio dangčio įmušimas ties radiatoriaus grotelių angos kairiuoju kraštu negali būti paaiškinamas deklaruojamomis eismo įvykio aplinkybėmis. Kaip nustatyta Eksperto išvadoje, įmušimas yra aiškiai apriboto ploto. Iš visų automobilių kontakto pėdsakų jis yra aukščiausioje automobilio „Mercedes Benz“ priekinės dalies vietoje, o tai suponuoja išvadą, kad jis negali būti suderinamas su automobilio „Alfa Romeo“ sugadinimais. Eksperto teigimu, ant automobilio „Alfa Romeo“ nėra standaus, riboto ploto atsikišusio elemento, galėjusio padaryti minėtą įmušimą ant automobilio „Mercedes Benz“ variklio dangčio. Sąlyginai standžiu riboto ploto elementu galima būtų laikyti kairiojo sparno atsikišusią ir sugniuždytą dalį, tačiau ši dalis negalėjo padaryti įmušimo, nes nėra aukščiausioje automobilių kontakto vietoje (aukščiau ant automobilio „Alfa Romeo“ sparno ir variklio dangčio yra kitų kontakto pėdsakų). Ekspertinėje išvadoje taip pat nustatyta, kad ties įmušimo apatine dalimi yra vertikalios krypties įbrėžimai, tačiau ant automobilio „Alfa Romeo“ priekinio kairiojo sparno, su kuriuo turėjo kontaktuoti automobilis „Mercedes Benz“, nėra vertikalios krypties subraižymų. Dėl šios priežasties ekspertas R. Š., įvertinęs automobilio „Mercedes Benz“ sugadinimus, nustatė, kad pagal radiatoriaus grotelių angos apatinį kairįjį kampą, centrinių apatinių grotelių angos kairįjį apatinį kampą, bamperio lūžio lokalizaciją ir šalia lūžio esančių subraižymų pobūdį šie sugadinimai būdingi smūginiam kontaktui su standžiu strypo formos objektu, kurio kontaktinis paviršius orientuotas vertikaliai.

Be to, ekspertui R. Š. įvertinus ir automobilio „Alfa Romeo“ sugadinimus taip pat buvo konstatuota, kad ant automobilio „Alfa Romeo“ variklio dangčio kairės išilginės briaunos, maždaug 7-ių centimetrų atkarpoje esantys horizontalios arba jai artimos krypties nubrukimai turi tęsinį ant priekinio kairiojo sparno išilginės briaunos, tačiau kiti variklio dangčio briaunos nubrukimai, kurie yra arčiau automobilio priekio, tokio tęsinio ant sparno briaunos neturi. Šios aplinkybės suponuoja išvadą, kad, braukiant ir paliekant siaurus įbrėžimus ant variklio dangčio, kairysis sparnas jau buvo deformuotas, todėl braukiantysis objektas nepasiekė gretimoms sparno briaunos ir nepaliko ant jo pėdsakų. Automobilio „Alfa Romeo“ kairysis priekinis sparnas turi daugiakryptes deformacijas (link variklio skyriaus į išorę, link užpakalinės dalies). Atsižvelgdamas į visas šias aukščiau nurodytas aplinkybes, ekspertas konstatavo, kad tokios keleto kryptių deformacijos, esančios ant vientiso to paties kontaktinio paviršiaus, yra nebūdingos vienkartiniam smūgiui.

Taigi, ekspertas, įvertinęs transporto priemonių „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ sugadinimus po įvykusio eismo įvykio, atlikto tyrimo pagrindu padarytoje išvadoje konstatavo, kad „automobiliai „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ turėjo tarpusavio kontaktą. Tačiau automobilio „Mercedes Benz“ variklio dangčio įmušimas ties radiatoriaus grotelių kairiuoju kraštu nesuderinamas su automobilio „Alfa Romeo“ sugadinimais deklaruojamomis eismo įvykio aplinkybėmis. Jis buvo padarytas kitomis aplinkybėmis, tikėtina, atsitrenkiant į stulpelio formos objektą. Automobilio „Alfa Romeo“ sparnas, tikėtina, jau buvo deformuotas prieš tai, kuomet turėjo tarpusavio kontaktą su automobiliu „Mercedes Benz“.

Atsižvelgiant į pareiškėjo teiginius, kad draudiko atsisakymas mokėti draudimo išmoką yra pagrįstas tik prielaidomis ir pamąstymais, o ne konkrečiais duomenis pagrindžiančiais įrodymais, pažymėtina, kad kasacinio teismo jurisprudencijoje išaiškinta, jog kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai, ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų (LAT 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015). Pažymėtina, kad eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu jos duomenys neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių, ir jeigu eksperto išvados duomenys, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.

Vertinant Lietuvos bankui pateiktus ginčo šalių įrodymus, pažymėtina, kad, nors pareiškėjas teigia, kad Ekspertinė išvada yra pagrįsta tik draudiko prielaidomis, tačiau jis nepateikia jokių ši savo teiginį pagrindžiančių faktinių duomenų. Svarbu ir tai, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog Ekspertinės išvados duomenys neprieštarauja kitiems žalos byloje esantiems įrodymams ir išplaukia iš tyrimo eigos, nes ekspertas vertino visas pareiškėjo ir Tomo Kaulakio draudikui teiktuose paaiškinimuose ir kituose įrodymuose įtvirtintas eismo įvykio faktines aplinkybes. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad Ekspertinė išvada buvo parengta automobilių transporto inžinerijos bakalauro ir magistro laipsnius, eismo įvykių bei transporto trasologijos teismo eksperto kvalifikaciją turinčio specialisto, pažymėtina, kad objektyviais įrodymais nepagrįsti pareiškėjo paaiškinimai apie Ekspertinės išvados duomenų nepatikimumą negali paneigti Eksperto išvadoje nurodytų duomenų teisingumo. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjas, siekdamas nuginčyti Ekspertinės išvados duomenis, Lietuvos bankui turėjo pateikti eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto kvalifikaciją turinčio asmens, išmanančio ir trasologiją, atliktą transporto priemonių „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ sugadinimų techninio pobūdžio vertinimą arba kitus įrodymus, kurie leistų suabejoti Ekspertinės išvados įrodomąja galia ir patikimumu. Kadangi Lietuvos bankui nebuvo pateikta Ekspertinės išvados duomenis paneigiančių objektyvių įrodymų, darytina išvada, kad draudiko surinkti faktiniai duomenys nesudaro pagrindo abejoti eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto padarytomis išvadomis.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad draudiko eksperto nustatytos aplinkybės iš esmės skiriasi nuo eismo įvykio dalyvių pateiktų paaiškinimų, t. y. iš esmės skiriasi aplinkybės dėl transporto priemonių sugadinimų prieš eismo įvykį. Be to, svarbu yra tai, kad Ekspertinės išvados neatitinkančią informaciją nurodė abu eismo įvykio dalyviai, o ne tik eismo įvykio kaltininkas. Pažymėtina, kad tiek pareiškėjas, tiek ir T. K. teikdami pirminius paaiškinimus pabrėžė, kad transporto priemonės defektų ar sugadinimų prieš eismo įvykį neturėjo, tačiau Eksperto išvadoje buvo nustatyta, kad abi transporto priemonės buvo jau apgadintos iki eismo įvykio. Dėl šios priežasties darytina išvada, kad pareiškėjas draudikui pateikė klaidinančią informaciją apie aplinkybes, reikšmingas draudžiamojo įvykio fakto patvirtinimui.

Nagrinėjamu atveju tiek pareiškėjas, tiek ir draudikas Lietuvos bankui pateikė vaizdo įrašą, kuriame prieš pat eismo įvykį yra užfiksuotas pareiškėjo pravažiuojantis automobilis. Pareiškėjo nuomone, šis vaizdo įrašas patvirtina, kad iki 2017 m. kovo 30 d. eismo įvykio pareiškėjui priklausanti transporto priemonė neturėjo jokių sugadinimų. Lietuvos bankui įvertinus pareiškėjo pateiktus įrodymus, kuriais jis grindžia savo reikalavimų pagrįstumą, buvo padaryta išvada, kad iš pateikto vaizdo įrašo nėra galimybės nustatyti, ar pareiškėjo automobilis „Mercedes Benz“ buvo apgadintas iki eismo įvykio, ar ne. Pažymėtina, kad ekspertas R. Š. sudarytoje Eksperto išvadoje konstatavo, kad prieš eismo įvykį turėjo būti apgadinta automobilio „Mercedes Benz“ priekinė dalis, t. y. turėjo būti apgadintas variklio dangtis, tačiau iš pateikto vaizdo įrašo nėra galimybės nustatyti, ar pareiškėjo automobilio priekinė dalis iki eismo įvykio nebuvo apgadinta. Pareiškėjo pateiktame vaizdo įrašė automobilis pravažiuoja šonu, o vėliau nūsuka ir yra matoma tik automobilio galinė dalis, dėl šios priežasties nėra galimybės įvertinti vaizdo įrašė užfiksuotos transporto priemonės priekinės dalies, o tai suponuoja išvadą, kad pateiktas vaizdo įrašas negali būti vertinamas kaip objektyvus įrodymas, kuris paneigia Eksperto išvadoje nurodytas aplinkybes, kad transporto priemonės „Mercedes Benz“ priekinė dalis buvo apgadinta iki eismo įvykio.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas Lietuvos bankui pateikė Ekspertinę išvadą, kurioje aiškiai pažymėta, kad dalis transporto priemonių „Mercedes Benz“ ir „Alfa Romeo“ sugadinimai buvo padaryti ne vairuotojų nurodytomis ir natūraliai susiklosčiusiomis, o kitomis aplinkybėmis, taip pat įvertinus faktą, kad Eksperto išvada nebuvo paneigta objektyviais įrodymais, darytina išvada, kad draudikas pagrindė savo sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo 2017 m. kovo 30 d. patirtus nuostolius. Kadangi Ekspertinės išvados duomenys patvirtina, kad dalis abiejų transporto priemonių sugadinimų atsirado kitomis, nei eismo įvykio dalyviai nurodo, aplinkybėmis, pareiškėjo nurodytas eismo įvykis,

remiantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatomis, negali būti pripažintas draudžiamuoju. Nesant nustatyto draudžiamojo įvykio, neatsiranda draudiko prievolė išmokėti draudimo išmoką (CK 6.987 straipsnis).

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo L. L. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Kredito ir mokėjimo paslaugų priežiūros
skyriaus viršininkė, pavaduojanti
Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Renata Babkauskaitė